

มัดคุเทศก์คนเดียวที่น่าเที่ยวด้วย 'เสียงหัวเราะ'

นอน นอกบ้าน

พิมพ์ครั้งที่ ๓

..... ขาติ ภิรมย์กุล

ตัวอย่าง

มาโนช วัฒนกุล

นอน นอกบ้าน

ตัวอย่าง

ชาติ ภิรมย์กุล

ISBN 974 - 322 - 215 - 4

นอนนอกบ้าน • ชาติ ภิรมย์กุล พิมพ์รวมเล่มครั้งแรก : ดับเบิลยู

พริ้นต์, พฤษภาคม ๒๕๕๒ พิมพ์ครั้งที่สอง : สำนักพิมพ์มติชน, พฤษภาคม ๒๕๕๔

พิมพ์ครั้งที่สาม : สำนักพิมพ์มติชน, มีนาคม ๒๕๕๖

ราคา ๑๕๕ บาท

ตัวอย่าง

บรรณาธิการ : ประยงค์ คงเมือง

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ภาณี ลอยเกตุ

พิสูจน์อักษร : ฉันทนา เอี่ยมสอาด

คอมพิวเตอร์กราฟิก : อรอนงค์ ดุสดี

ออกแบบปก-ภาพประกอบ : ปิยา วัชรสวัสดิ์

ศิลปกรรม : มาลินี มนตรีศาสตร์

สำนักพิมพ์มติชน บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน)
๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๕๘๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๓๓๕
โทรสาร ๕๕๔-๓๑๖๗ • จัดจำหน่ายโดย **บริษัท**
งานดี จำกัด (ในเครือมติชน) ๑๒ ถนนเทศบาล
นฤมาล ประชาณิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ
๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๕๘๐-๐๐๒๑ ต่อ ๓๓๐๕,
๓๓๐๖ โทรสาร ๕๘๐-๐๕๕๘ • แม่พิมพ์สี-ขาวดำ
กองพิมพ์สี บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ๑๒
ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๕๘๐-๐๐๒๑ ต่อ
๒๔๐๐-๒๔๐๒ • พิมพ์ที่ **บริษัทพิมพ์เนศ** **พริ้นต์**
เซ็นเตอร์ จำกัด ๔๐/๑ ถนนเทศบาลนิตใต้
ประชาณิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐
โทรศัพท์ ๕๕๔-๓๙๗๑-๘ โทรสาร ๕๕๔-๓๙๘๐
• นายไพโรจน์ สายท่ม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	๔
คำนำผู้เขียน	๕
แทนใจ	๗
ไปเที่ยว	๑๐
๒ คีน ๓ วันที่ภูเก็ต	๑๖
ซอกกาเลีย...ในความทรงจำ	๗๔
มิตรภาพและสายน้ำ	๙๖
บาหลัไทย	๑๒๐
ทางเลือกใหม่	๑๓๒
๓ วันกับเซ็นทรัล	๑๔๘
ภูเขา น้ำตก และสายหมอก	๑๗๐
สมุยและหอยนางรม	๑๙๘

คำนำสำนักพิมพ์

ธรรมชาติมีมนต์ดลใจ ใครมีโอกาสได้พาใจไปเอกเขนก
ในสถานที่แวดล้อมด้วยความบริสุทธิ์ของธรรมชาติ ก็จะทำให้ชีวิต
จิตใจสดใส แข่มชื่น ะรื่นขึ้นโดยอัตโนมัติ เพราะได้สละความ
เครียด ลืมความวุ่นวายในชีวิตไปชั่วคราว พร้อมเติมพลังใหม่อีกที่
นับว่าเป็น “อะเมซิ่ง” ของแท้เลยทีเดียว

แต่คนที่อารมณ์ดี มองโลกระริกระรี้ด้วยแง่ดี ๆ และอา-
รมณ์ขันอย่าง**ชาติ ภิรมย์กุล** การได้ร่วมเดินทางไปกับเขานับว่า
เป็น “ดับเบิลอะเมซิ่ง” เพราะเขาถ่ายทอดเรื่องราวของเพื่อนร่วม
ทริป กระซิบกระซาบเข้าเฝ้าฯ ให้แต่ละการเดินทางมีมูลค่าเพิ่มทาง
จิตใจ ก่อให้เกิดความผูกพันที่น่าประทับใจระหว่างเพื่อนร่วมทาง
อย่างที่ปรากฏเป็นพยานหลักฐานที่โหนโถ่อยู่ใน *นอนนอกบ้าน* เล่ม
นี้ นับเป็นที่เด็ดอีกทีของ**ชาติ ภิรมย์กุล** ที่จะสร้างความคึกคัก
โกลาหล กระสับกระสั่น อึงกึกกับลีลาฮาครืน!

คำนำผู้เขียน ในการพิมพ์ครั้งที่ ๒

ตัวอย่าง

นอนนอกบ้าน วางแผงครั้งแรกในปี ๒๕๔๒ มีคอลัม-
นิสต์บางท่านอ่านไม่หมด อ่านแค่สอง-สามบท สรุปว่าผลงานชุด
นี้ผมเขียนเพื่อเอาใจผู้ประกอบการที่พาไปเที่ยวตามที่ต่าง ๆ

ขอบอกตามตรงนะครับ

ผลงานชุดนี้เกิดขึ้นเพราะผมมีโอกาสได้ไปเที่ยวและเขียน
เรื่องเที่ยวเมืองไทยลงในนิตยสาร ผู้หญิง ๒๔ การไปแต่ละครั้งมี
สื่อมวลชนที่ร่วมเดินทางจากหลายเล่มไม่ต่ำกว่า ๒๐ คนขึ้นไป

ทุกอย่างที่เราได้รับ ทุกสิ่งที่เราเห็น เราได้เหมือน ๆ กัน ไม่
มีการเอาอกเอาใจใครเป็นพิเศษ ผู้ประกอบการแต่ละท่านไม่มีทาง
รู้ว่าใครเขียนออกมายังไง จะเขียน ๒ หน้า ๓ หน้า ๔ หน้า
หรืออาจจะไม่เขียนเลยก็ได้ เพราะไม่มีการบังคับ-ขอร้องให้เขียน
หรือเชียร์สถานที่ที่เราไปพัก ไม่ใช่เลย

ทุกคนมีอิสระเต็มที่ในการนำเสนอ

ผลงานชุดนี้พูดได้ว่าเป็นการออกทัวร์ครั้งแรกของผมซึ่ง... อาจจะเป็นมือใหม่ เห็นอะไรก็ตื่นเต้น ประทับใจ รู้สึกยังงี้ก็เขียนออกมาตามที่รู้สึก ไม่มีการหมกเม็ดความรู้สึก เหมือนเป็นการเล่าเรื่อง-รายงานสิ่งที่ได้สัมผัส ทั้งเรื่องอาหาร-ที่พัก-เพื่อนร่วมเดินทาง

เขียนออกมาเพื่อให้คนที่ไม่ได้ไป ได้รู้ได้เห็นการไปในนามสื่อมวลชน ไปยังไง-กินอยู่-หลับนอนยังงี้ นอนในโรงแรม นอนในป่า นอนบนเรือ มันมีอะไรที่แตกต่างกันบ้างนอกจากสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้เห็น

ความจริงในช่วงปีนั้น ผมมีโอกาสได้ไปเที่ยวในที่ต่าง ๆ มากกว่าที่รวมอยู่ในผลงานชุดนี้ แต่เขียนออกมาได้แค่นี้ เพราะบางแห่งไปแล้วไม่มีอะไรน่าสนใจ ไม่ประทับใจ ไม่มีประเด็นที่จะเขียน ไม่ใช่ว่าไปทุกครั้งต้องกลับมานั่งกัดฟันเขียนเพื่อเอาใจผู้ประกอบการ-เปล่าเลย

หลายเรื่องที่อยู่ในเล่มนี้ เขียนเพราะอยากเขียน เขียนเพราะสนุกกับการเดินทาง เขียนเพราะประทับใจสถานที่ ไม่อยากเก็บความรู้สึกดี ๆ ไว้ในใจคนเดียว มันอัดอัดล่ำไส้ กลัวล่ำไส้ตัน และจุกความสุข

อะไรที่คิดว่าดี อะไรที่คิดว่าสนุก อยากให้ผู้อ่านสนุกด้วยกัน

แค่ยมั้แค่หัวเราะสักสอง-สามบรรทัดก็พอใจแล้ว

สวัสดิ์ครั้งที่สองครับ
ชาติ ภิรมย์กุล

แทนใจ

คำนำในการพิมพ์ครั้งแรก

ตัวอย่าง

คนไทยบางคนไปเที่ยวต่างประเทศเหมือนไปซื้อขนมไปทุกปี ปีละ ๔-๕ ประเทศ แต่ในประเทศไทยแค่ชลบุรีก็ไม่เคยไป เชียงรายก็ไม่เคยเห็น ภูกระดังก็ไม่เคยขึ้น น้ำหนาวก็ไม่รู้จัก สุกุทัยไม่ต้องพูดถึง เชียงใหม่ไปแค่ครั้งเดียว

เรื่องไปเที่ยวต่างประเทศเป็นสิทธิ์ส่วนตัวของแต่ละคน ในเมื่อมีเงินมีโอกาส ใครก็อยากไปเที่ยวต่างประเทศเป็นการหาประสบการณ์ชีวิต ใครต่อใครก็อยากไปเที่ยวต่างประเทศทั้งนั้น ผมเองก็อยากไป

แต่...ถ้าใครมีเวลาและโอกาส บันใจมาเที่ยวเมืองไทยบ้าง
แคว้นหรือ ๒ วันก็ยิ่งดี เป็นการช่วยเหลือประเทศชาติร่วมกันใน
ภาวะที่เศรษฐกิจบ้านเมืองซบเซา เงินทองจะได้ไม่ไหลออกนอก
ประเทศมาก

นอนนอกบ้าน ไม่ใช่บทความ ไม่ใช่เรื่องสั้น ไม่ใช่สารคดี
ท่องเที่ยว เป็นประสบการณ์ที่ได้เที่ยวเมืองไทยในปี ๒๕๕๑ เก็บ
มาเล่าสู่กันฟัง ตีพิมพ์ลงในนิตยสาร ผู้หญิง ๒๔

ความบริสุทธิ์และงดงามของธรรมชาติ ให้ข้อคิด-แง่มุมมอง
สะท้อนถึงชีวิตการทำงานในสังคมเมือง

ผมคงไม่พูดหรือบรรยายถึงความสวยงามและเจียบสงบ
จากธรรมชาติที่ได้ไปสัมผัส เพราะทุกความรู้สึกอยู่ในงานชุดนี้

นอกเหนือจากเรื่องธรรมชาติ สิ่งหนึ่งที่ประทับใจคือการได้
รู้จักเพื่อน-พี่น้องสื่อมวลชน ทั้งหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารราย
ปักษ์และรายเดือน

ตลอดเวลาที่อยู่ต่างจังหวัด เรากิน เราเที่ยวด้วยกัน เราใช้
ชีวิตร่วมกัน มีอะไรก็ช่วยเหลือกัน ไม่แบ่งค่ายแบ่งเล่ม เหมือนทีม
งานเดียวกัน ขาดเหลืออะไรเราหยิบยื่นให้แก่กัน เป็นบรรยากาศ
การทำงานร่วมกันที่ดี

ยุคนี้ พ.ศ. นี้ คำว่าคู่แข่งควรจะหมดไป เหลือแต่ลูกค้าที่ต้อง
ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ถ้าคิดว่าใครต่อใครต่างเป็นคู่แข่ง
จะต้องเอาชนะให้ได้ ความกังวลและทุกข์ใจจะอยู่ในความคิดตลอด
สู้เอาชนะใจตัวเองดีกว่า เป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่กว่าอะไรทั้งปวง

ประเทศไทยมีสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย สมาคมคน
โฆษณา สมาคมนักเขียน และสมาคมอะไรต่ออะไรเยอะแยะไป

หมด แต่เมืองไทยยังไม่มีสมาคมนิตยสารแห่งประเทศไทย ทั้งที่
คนทำหนังสือรู้จักกันแทบทุกคน

ผลงานชุดนี้ผมถือโอกาสให้สื่อมวลชนที่ไปเที่ยวด้วยกัน
พูดถึงความประทับใจที่ได้ไปเที่ยวเมืองไทย ใจจริงอยากให้ทุกคน
เขียน แต่หน้ากระดาษมีจำกัด

ตอนที่เริ่มเขียนงานชุดนี้ คิดไว้ในใจถ้าได้รวมเล่ม จะให้
เพื่อนคนนี้เขียนเปิดนำทางให้ เพราะเขาชอบเที่ยวป่ามาก ชอบชนิด
ที่ว่า ถ้าเขาอยู่ในกรุงเทพฯ เกิน ๑๔ วัน ต้องผูกครับ ต้องหาเรื่อง
ไปนอนในป่า ไม่งั้นชีวิตเขาจะมีความสุข หายใจไม่ค่อยออก

เส้นเลือดของเขาเหมือนสายน้ำจากขุนเขามารวมกัน แขน
ขาของเขาเหมือนกิ่งก้าน ต้นไม้ใบหญ้า

ลมหายใจของเขาเหมือนเสียงลมในป่า น้ำเสียงของเขา
เหมือนเสียงคำราม (เป็นเสียงที่กินทั้งช้างและสิงห์ที่อยู่ข้างขวด)

อาชีพหลักของเขา ทำงานเกี่ยวกับเสียงเพลง เป็นนักดนตรี
อาชีพรองคือเข้าป่า

เขารักและชอบนอนในป่าพอ ๆ กับนกเงือก...

ชื่อของเขาที่อยู่ในบัตรประชาชน...มานโซ พุฒตาล

ขอให้ผู้อ่านมีสุขภาพแข็งแรง อย่าเป็นภูมิแพ้เมืองไทย

สวัสดีครับ

ชาติ ภิรมย์กุล

๑๘ มกราคม ๒๕๕๒

ไปเที่ยว

ตัวอย่าง

ไอ้ผมมันเป็นคนชอบเล่าชอบคุย ที่นี้เวลาที่ไปเที่ยวไหน
มาก็ชอบเอามาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังว่ามันสนุกอย่างนั้น สวยอย่างนี้
พอเล่าจบเพื่อน ๆ ก็มักออกปากว่า เฮ้ย...คราวหน้าอย่าลืมชวนไป
ด้วยเด็ดขาด...เชื่อไหมครับ? ร้อยละเก้าสิบ พอถึงเวลาไปจริง ๆ
ก็ไม่ยอมไปกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายชาติ ภิรมย์กุล ข้ออ้างคือ
ว่า ติดงานบ้าง ไม่ว่างบ้าง หลายคนอ้างเหมือน ๆ กัน แต่ไม่มี
ใครบอกว่า เมียไม่ให้ไป...ก็เอาเมียไปด้วยจะเป็นไรไป...ไปเที่ยวปา
นะเพ้ย! ไม่ใช่ไปเที่ยวอาบอบนวด!

คนที่ไม่ค่อยมีเวลาไปเที่ยวป่าเที่ยวเขา นอนค้างแรมกลางธรรมชาติ แต่กลับเที่ยวผับเที่ยวบาร์ได้ทุกสัปดาห์ เหลือแล้วคืนละ ๔ ครั้ง ครึ่งละประมาณ ๕ ชั่วโมง (ตั้งแต่ ๒ ทุ่มถึงตี ๑) เดือนหนึ่งรวม ๒๐ ชั่วโมง ๓ เดือนก็ ๖๐ ชั่วโมงเชียวนะ...

วันแรกเที่ยวม่อนกระทิงจังหวัดตาก กลางคืนนอนริมผา ชมทะเลหมอกยามเช้า

วันที่ ๒ ขึ้นดอยสอยมาลัยในเขตพันธุ์รักษาสัตว์ป่าแม่ต๋น จังหวัดตาก รับลมหนาวบนความสูง ๑,๖๕๐ เมตร กลางคืนนอนดู ยู.เอฟ.โอ. ถ้าไม่มีก็ดูดาวเทียมโคจรข้ามฟ้า แสงดาวพราวกระจางทั้งคืน

วันที่ ๓ ขากลับแวะเล่นน้ำตกที่คลองสวนหมาก จังหวัดกำแพงเพชร เนีย...๓ เดือนออกเที่ยวสักหน งดผับ บาร์ อาร์ซีเอลงบ้าง ไม่ได้หมายความว่าให้เลิกไปเลย

จัดตารางเวลาให้ตัวเองดี ๆ เราก็มีเวลาไปเที่ยวธรรมชาติ ไกล ๆ ได้ หากเป็นโสดก็ไปกับผองเพื่อน สนุกอย่าบอกใครเชียว หากมีครอบครัวแล้วก็ไปทั้งครอบครัว ชีวิตจะอบอุ่นสดชื่นกันถ้วนหน้า แก้ปัญหาลูกกวนเมียบ่นได้ ๑๘ %

ถามจริง ๆ ทำไม่ถึงไม่ไปเที่ยวกันบ้าง? อย่างบอกว่าเปลืองเงิน...ลองใช้ซะตัวเองดูว่าคุณเอาเงินไปสิ้นเปลืองอย่างอื่นมากหรือเปล่า...จริงอยู่ การเดินทางไปดูหนังสักเรื่อง กินข้าวนอกบ้านสักมื้อตก ๒๐๐ บาทแล้ว!

อย่าดีกว่า...ไม่รู้ผมจะพูดเรื่องนี้ทำไม...เออจริงด้วย ขอโทษครับ ผมเลิกไปหน่อย...คือไอ้ผมมันคนชอบเที่ยว ใครไม่ยอมไปก็ตามใจ

ล่าสุดผมเพิ่งไปแคมป์ที่ดอยสอยมาลัย ในเขตแม่ต๋น จังหวัดตาก เจ๋งจริง ๆ ครับ ช่วงนี้เป็นกลางเดือนธันวาคม อากาศหนาว จุดประสงค์การไปเที่ยวครั้งนี้เพื่อต้องการไปสัมผัสความหนาวของยอดเขากันอยู่แล้วก็เลยแจ่วกันไปใหญ่

ผมกับเพื่อน ๆ เพิ่งลงมาจากแม่เงา (ลำน้ำที่กั้นระหว่างจังหวัดแม่ฮ่องสอนกับจังหวัดตาก) ตั้งแคมป์กันที่แม่เงา ๒ คืน

กลางคืนสังสรรค์สนทนา กลางวันก็เล่นน้ำ เรากางเต็นท์อยู่ฝั่งแม่ฮ่องสอน เปื่อ ๆ ก็เดินทางทวนกระแสน้ำไหลแรงข้ามมานั่งเล่นฝั่งจังหวัดตาก ดูเหมือนว่า ๒ วันนั้น ผมข้ามไปมาระหว่างตากกับแม่ฮ่องสอนสัก ๒๐ รอบได้ น้ำในแม่นั้นใสมาก...ใสจนได้ชื่อว่าเป็นกระเจกเงา บางครามีซากหมีเหี้ยงเดินผ่านมาจากยอดเขา เราถามว่าจะไปไหน เขาตอบว่า

“ไปในเงา” ช่างฟังดูลึกลับ และเป็นประโยคที่สวยอย่างบทเพลง

เนื่องจากแม่เงาอยู่ในหุบเขา อากาศจึงไม่หนาวอย่างที่หวัง เราจึงย้ายกันออกจากแม่เงาในวันที่ ๓ จากอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน เราใช้ถนนสายความมั่นคงชายแดนไทย-พม่า และเลาะแม่น้ำเมยลงมาทางแม่ระมาด จ.ตาก เลี้ยวซ้ายมาใช้ถนนเปลี่ยวที่จะไปออกอำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก ดอยสอยมาลัยอยู่กลางทางนี้แหละ

ถนนสายนี้สูงชันและคดเคี้ยว แตดอ่อน ๆ และลมหนาวปะทะหน้าตลอดทาง เส้นทางกว่า ๕๐ กิโลเมตรมีรถวิ่งสวนมาเพียง ๓ คันเท่านั้น ความเขียวครึ้มของต้นไม้บริเวณนั้นนำความปิติมาสู่ใจคนที่ยวอย่างเรา

เรามารังหน่วยพิทักษ์ป่ากุ่มสามล้อ บริเวณ ก.ม. ที่ ๓๙ ขอ
อนุญาตเจ้าหน้าที่เฝ้าป่าขึ้นดอยสอยมาลัย

จากนั้นก็ขับรถขึ้นเขาไปบนเส้นทางล่อยฟ้าลัดเลาะไปตาม
ไหล่เขา ชั่วโมง ๒ ชั่วโมงเราก็มาจอดตรงสูงเทียมเมฆอยู่บนยอด
ดอยสอยมาลัย บนนั้นลมแรง...อากาศเย็นลงอย่างรวดเร็ว มอง
ไปทิศตะวันตกจะเห็นทิวเขาสลับซับซ้อน มองทางทิศตะวันออก
จะเห็นอ่างเก็บน้ำขนาดยักษ์ อันเกิดจากการขวางกั้นลำน้ำปิงของ
เขื่อนภูมิพล

ตอนแดดจะหมดเวลาประมาณ ๖ โมงเย็น อากาศหนาว
ประมาณ ๑๐ องศา พอแดดหมด ความมืดปกคลุม อุณหภูมิลด
ลงอย่างรวดเร็วประมาณ ๑ องศาทุก ๑ นาที และไปหนาวจัด
อยู่ประมาณ ๖ องศา และเป็นอยู่อย่างนั้นไปตลอดคืน

สำหรับคนที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในย่านสุขุมวิท กรุงเทพฯ
คืนอันหนาวเย็นคืนเดียวบนยอดดอยได้ให้พลังบางอย่าง พลัง
อะไรก็ไม่รู้เหมือนกัน มันอธิบายไม่ถูก แต่มันรู้สึกว่าได้เพิ่มส่วน
ที่ขาดหาย ส่วนที่เราแสวงหาให้กับชีวิต ทำให้หัวใจไม่หิวกระหาย
ทำให้วิญญาณสงบเย็น ทำให้รู้สึกว่าชีวิตไม่ไร้ค่า

นี่แหละคือคำตอบว่า ทำไมถึงต้องไปเที่ยว

มานิซ พุดตาล

๒๖ มกราคม ๒๕๕๒

ตัวอย่าง

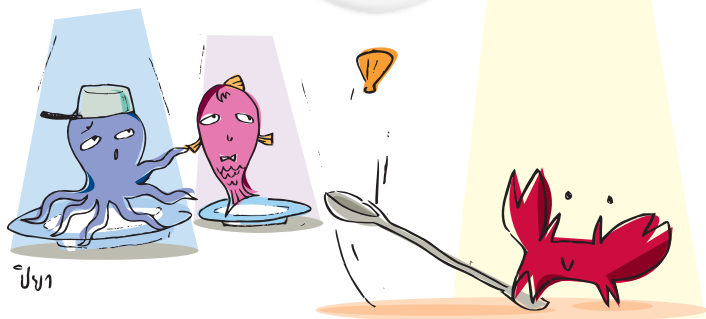

ตัวอย่าง
นอน นอกบ้าน

๒ วัน ๓ คืนที่ภูเก็ต

ตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ตอนที่ผมเกิดใหม่ ๆ ยังไม่อยาก
ไปเที่ยวไหนไกล ๆ กลัวแม่เป็นห่วง
พอโตขึ้นมาหน่อย พุดได้ เดินได้ ใส่กาง-
เกงเองได้ นี่ก็อยากไปเที่ยวไกลๆ
มีหลายจังหวัดในเมืองไทยที่อยากไปเห็น
อยากไปเดินเล่นและอยากไปนอนค้างคืนที่นั่น
ภูเก็ก็คือหนึ่งในหลายจังหวัดที่ผมอยาก
เห็นตัวจริงเสียงจริงมากกว่าที่เห็นในรูปหรือใน
ทีวี

ภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวชายทะเลที่ไม่มีคำว่า “LOW SEASON”
 ภูเก็ตติดอันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลกที่มีหาดทรายสวย น้ำ
 ทะเลอุ่น เหมาะสำหรับอาบแดดของฝรั่งหลายเชื้อชาติ
 ฝรั่งที่ไม่ใช่ยกทรงนอนอาบแดดคงจะแปลกใจที่เห็นคน
 ไทยคอยจ้องมองตลอดเวลา เขาเองก็คงอยากถาม

“YOU O.K. ดูเบือหรือยัง ฉันจะได้พลิกกลับอีกด้าน”

ภูเก็ตเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีเกาะที่เป็นบริ-
 วารไม่ต่ำกว่า ๓๙ เกาะ สมมติว่าไปเที่ยววันละ ๒ เกาะ คงใช้เวลา
 อย่างน้อย ๆ ประมาณ ๑๕ วัน ถึงจะครบ

เด็กและสตรีมีครรภ์ไม่ควรเที่ยวเกินวันละ ๒ เกาะ ควร
 เที่ยวในขณะที่มีคลื่นเล็กน้อยและปานกลาง ถ้าเกิดอาการเมาเรือ
 ควรปรึกษาแพทย์ทันที เวลาที่ไปเที่ยวภูเขาหรือชายทะเล เราควร
 พกแพทย์ติดตัวไปด้วยเสมอจะได้ปรึกษาทันที

ภูเก็ตเป็นศูนย์กลางแห่งน้ำน้ำทะเลอันดามัน หรือที่รู้จัก
 ในนาม “ไข่มุกแห่งอันดามัน” ดังว่าไข่มุกไขยา

ภูเก็ต...อยากไปไหมครับ? รีบซื้อตั๋วเร็ว รถมจะออกอีก ๕
 นาทีข้างหน้า ถ้าไม่ทันไปกับผมก็ได้

๘ ก.ค. ๔๑ ท่ามตรง บนรถปรับอากาศ วิ.โอ.พี. รถออก
 จากเซ็นทรัลลาดพร้าว ปลายทางคือเกาะภูเก็ต...

ข้าวกล่องถูกแจกจ่ายให้กับสื่อมวลชนบนรถทัวร์ มีทั้ง
 อาหารไทยและฝรั่ง น้ำพริกกะปิ หมูทอด และไก่หนักเกิดจาก KFC

ใครที่ไม่อึดขอเพิ่มได้ ข้าวมีหลายกล่อง ขนมของกินมีมาก
 มาก ปิดท้ายด้วยลูกอมที่ไม่ต้องเคี้ยว สารพัดจะเอาใจ แทบจะป้อน

ให้ถึงปากจากฟิอาร์เซ็นทรัล บริการประทับใจ ทั้งที่หลับและตื่น
ใครที่เผลอหลับจะมีคนแอบถ่ายวิดีโอ แล้วเปิดให้ดูกัน
จะจบมรดก เป็นภาพที่ไม่มีขายตามท้องตลาด

“สวัสดิ์ทุก ๆ ท่าน คาดว่าจะถึงภูเก็ตไม่เกิน ๘ โมงเช้าตาม
ที่หมอดูทำนายไว้ เราจะแวะทานอาหารเช้าที่ตลาด ก่อนเข้าพักที่
โรงแรมเซ็นทรัลลวดเตอร์ฟรอนต์สวีต ใครมีอะไรสงสัยเอาไว้ถาม
พรุ่งนี้ ช่วงนี้เชิญดูหนังมัน ๆ ใครที่ไม่ดูให้หลับตาจะได้ไม่เปลือง
ไฟ”

คำทักทายจากบุญชอบ ล้ออะไร หัวหน้าที่ทีมฟิอาร์จากเซ็นทรัล
ที่สื่อมวลชนรู้จักแทบทุกฉบับ ทั้งรายวัน รายเดือน และรายปักษ์ ผู้
ที่เพิ่มสีสันในการมาทุกครั้ง ทริปไหนไม่มีบุญชอบ ทริปนั้นจะ
เหงาหงอยวังเวง เหมือนโลกนี้ไม่มีคนอยู่

ทุกครั้งที่นั่งรถออกจากกรุงเทพฯ ผมพยายามจะไม่หลับ
ตั้งใจดูวิวและดูบรรยายภาคคนอกรถ ถึงจะเป็นเวลาค่ำคืน มีแต่ความ
มืด ดุยงใจก็สยเพราะไม่ใช่กรุงเทพฯ...ครั้งนี้พยายามจะหลับ
เพื่อต้องการถึงภูเก็ตให้เร็วที่สุด

หลับตาแต่ใจไม่หลับ คิดไปเรื่อยเปื่อยไม่มีจุดจบ พลิกไป
พลิกมา นึกอยากจะเดินเล่นบนรถแต่กลัวคนอื่นไม่เกิด

เข้าเขตเพชรบุรีผมยังไม่หลับ รถแวะเติมน้ำมันที่ปั้ม

ตลอดเส้นทางที่ผ่าน รถจะแวะเติมน้ำมันและให้ลูกทัวร์
ลงไปฉี่ เกือบจะกลายเป็นทัวร์ฉี่ ๙ ปั้ม

ผมถือโอกาสทั้งหลักฐานไว้ทุกปั้ม เอาไว้คุยโอ้อวดให้เพื่อน
ฟัง จังหวัดนี้ไปฉี่มาแล้ว

แปลกใจคนที่นั่งรถไปไหนไกล ๆ หลายชั่วโมงหลับยาวตลอด